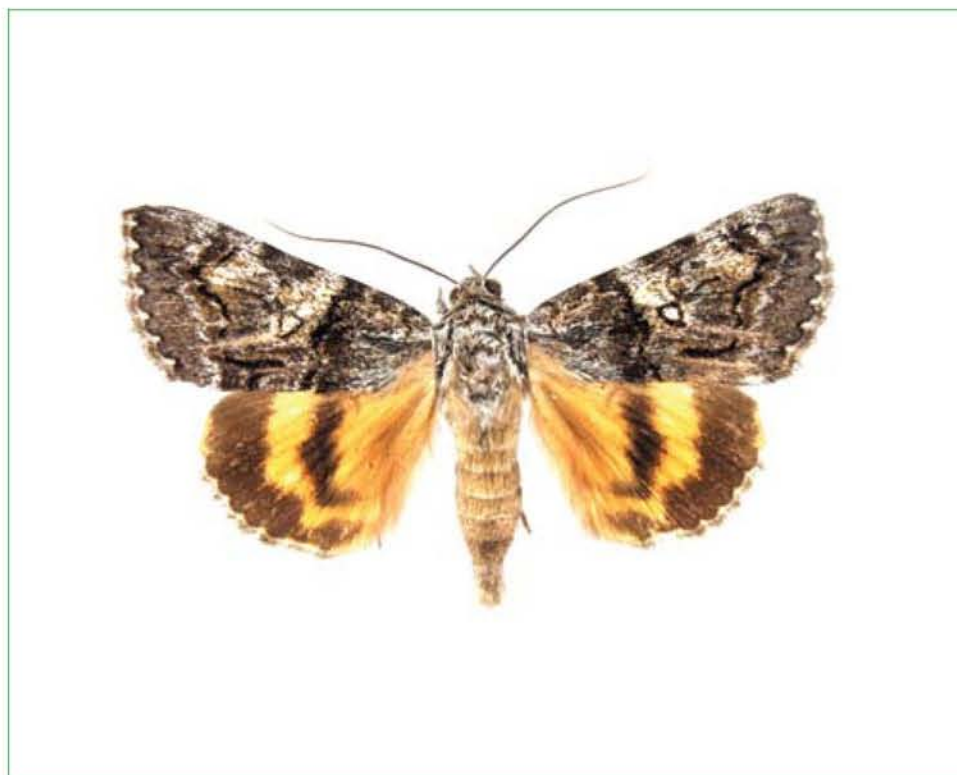

СТРІЧКАРКА ДИЗ'ЮНКТИВНА

Catocala disjuncta (Geyer, 1828)

Таксономічна належність

Клас — Комахи (Insecta), ряд — Лускокрили (Lepidoptera), родина — Совки (Noctuidae). Один з 240 видів роду, один з 18 видів роду у фауні України.

Природоохоронний статус виду

Рідкісний.

Ареал виду та його поширення в Україні

Пд.-Сх. Європа (Балканський п-в, о. Корфу у Середземному морі, Закавказзя, Мала Азія). В Україні — пд. берег Криму.

Чисельність і причини її зміни

Дуже низька. В 1985 р. у Карадазькому ПЗ заповіднику відмічали велику кількість метеликів, потім протягом 20 років — 1 особина на 3–4 роки спостережень. Причини змен-

шення чисельності: вірогідно, застосування пестицидів для знищення шкідників лісу та зменшення площ дібров.

Особливості біології та наукове значення

Дає 1 генерацію на рік. Літ імаго — з кінця червня до середини серпня. Гусінь живиться листям дуба. Преімагінальні стадії не описані.

Морфологічні ознаки

Розмах крил — 39–46 мм. Основний фон передніх крил сірувато-коричневий з чорними поперечними смугами. Задні крила жовті з чорним зовнішнім краєм та внутрішньою медіальною смугою, біля вершини крила маленька жовта пляма.

Режим збереження популяцій та заходи з охорони

Охороняється у ПЗ пд. берега Криму (зокрема, у Карадазькому) як компонент біоценозу. Доцільно зберегти природні діброви та насадження дуба; слід заборонити хімічну обробку. Слід вивчити екологічні особливості преімагінальних стадій.

Розмноження та розведення у спеціально створених умовах

Відомостей немає.

Господарське та комерційне значення

Відомостей немає.

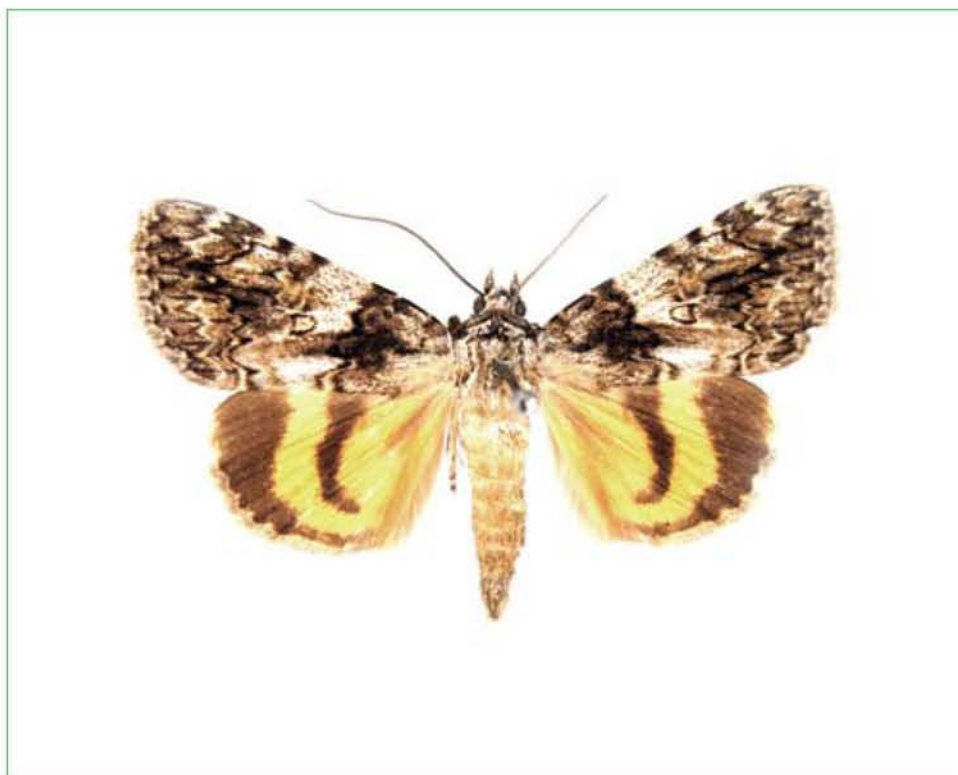
Основні джерела інформації

Ключко, 1978, 2006; Будашкин, Ключко, 1987; Ключко, Плющ, Шешурак, 2001; Goater, Ronkay, Fibiger, 2003.

Автор: З.Ф. Ключко
Фото: І.Ю. Костюк

СТРІЧКАРКА ЧЕРВОНО-ЖОВТА

Catocala diversa (Geyer, 1828)

Таксономічна належність

Клас — Комахи (Insecta), ряд — Лускокрилі (Lepidoptera), родина — Совки (Noctuidae). Один з 240 видів роду, один з 18 видів фауни України.

Природоохоронний статус виду

Рідкісний.

Ареал виду та його поширення в Україні

Вид поширений у Пд. Європі, локально в Центральній Європі (Карпати, Балкани), Малій Азії, в Україні — пд. берег Криму.

Чисельність і причини її зміни

Незначна (поодинокі метелики). За 3–4 роки відмічають 1 особину. Причини зменшення чисельності: вірогідно, застосування пестицидів для знищення шкідників лісу.

Особливості біології та наукове значення

Дає 1 генерацію на рік. Зимують яйця. Гусінь живиться листям дуба (переважно на молодих деревах) з квітня до червня. Літ імаго відбувається з червня до початку вересня.

Морфологічні ознаки

Розмах крил — 34–49 мм. Основний фон передніх крил коричнювато-сірий з чорними поперечними смугами та білувато-сірою оторочкою. Задні крила червонувато-жовті або оранжеві з чорними внутрішньою медіальною смугою і зовнішнім краєм. Поблизу вершинного кута маленька жовта пляма, оторочка біля неї жовто-біла, решта оторочки сіра.

Режим збереження популяцій та заходи з охорони

Охороняється у комплексі з іншими видами у ПЗ пд. берега Криму. Слід заборонити хімічну обробку лісів та парків.

Розмноження та розведення у спеціально створених умовах

Відомостей немає.

Господарське та комерційне значення

Відомостей немає.

Основні джерела інформації.

Ключко, 1978, 2006; Ключко, Плющ, Шешурак, 2001; Goater, Ronkay, Fibiger, 2003.

Автор: З.Ф. Ключко
Фото: І.Ю. Костюк

СТРІЧКАРКА БЛАКИТНА

Catocala fraxini (Linnaeus, 1758)

Таксономічна належність

Клас — Комахи (Insecta), ряд — Лускокрилі (Lepidoptera), родина — Совки (Noctuidae). Один з 240 видів роду; один з 18 видів роду у фауні України.

Природоохоронний статус виду

Вразливий.

Ареал виду та його поширення в Україні

Вид поширений повсюдно в Палеарктиці та в Україні.

Чисельність і причини її зміни

Незначна (поодинокі особини). Була численною (до 12 особин за 1 ніч лову) в околицях Севастополя. Причини зменшення чисельності: застосування пестицидів для знищення шкідників лісу та садово-паркових культур.

Особливості біології та наукове значення

Дає одну генерацію на рік. Літ імаго — з липня до жовтня. Активний у сутінках та вночі. Відкладає у тріщини кори дерев по 1 або кілька яєць (всього до 900). Навесні з них виходить гусінь, яка розвивається до 48 діб (з травня до липня). Живиться листям тополі, осики, верби, ясена, дуба, берези, клена, вільхи та ін. Заляльковується у липні між листками дерев у нещільному коконі.

Морфологічні ознаки

Розмах крил — 78–108 мм. Основний фон передніх крил сірий з блакитним відтінком. Поперечні смуги хвилясті, чорнувато-бурі; торочка сіра. Задні крила чорні з широкою блакитною смугою та білою торочкою.

Режим збереження популяцій та заходи з охорони

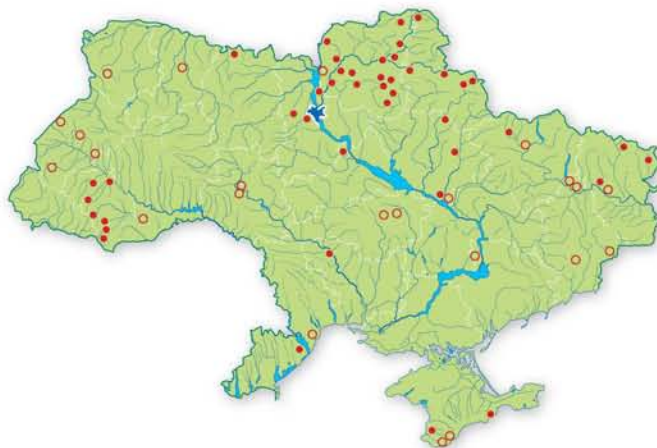
Не здійснювалися. Доцільно охороняти метелика у комплексі з іншими видами у заповідниках.

Розмноження та розведення у спеціально створених умовах

Відомостей немає.

Господарське та комерційне значення

Відомостей немає.

Основні джерела інформації.

Ключко, 1978, 2006; Ключко, Плющ, Шешурак, 2001; Goater, Ronkay, Fibiger, 2003.

Автор: З.Ф. Ключко
Фото: І.Ю. Костюк

СТРІЧКАРКА ОРДЕНСЬКА МАЛИНОВА

Catocala sponsa (Linnaeus, 1767)

Таксономічна належність

Клас — Комахи (Insecta), ряд — Лускокрилі (Lepidoptera), родина — Совки (Noctuidae). Один з 240 видів роду, один з 18 видів фауни України.

Природоохоронний статус виду

Рідкісний.

Ареал виду та його поширення в Україні

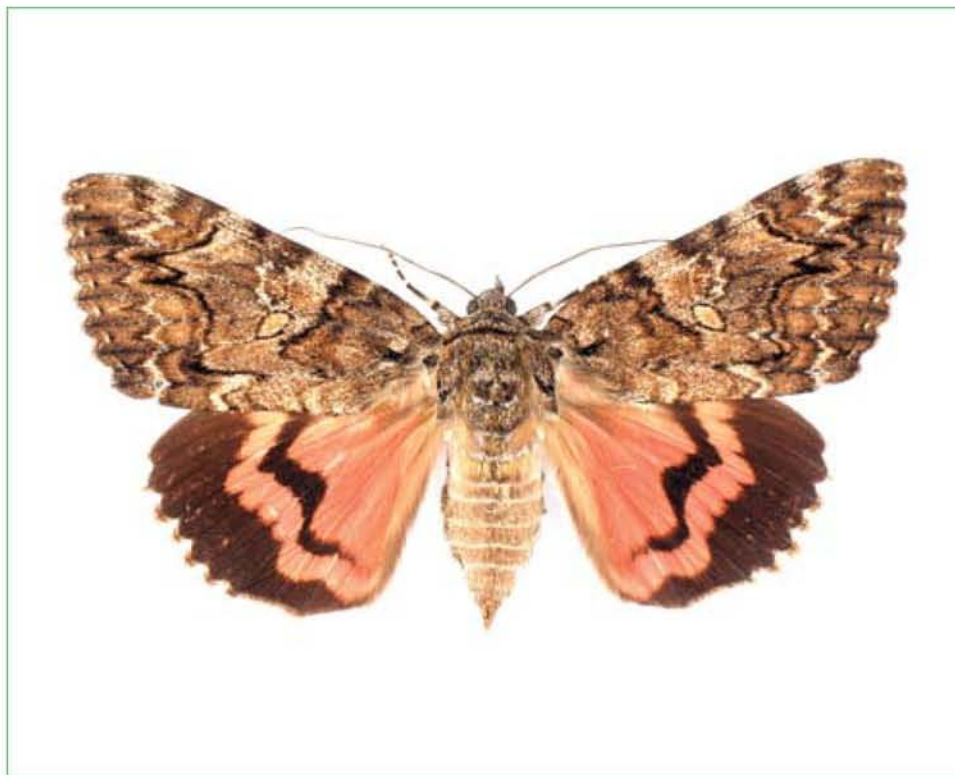
Вид поширений у Європі (на пн. до Полярного кола), в Малій Азії та Пн. Африці, на всій території України.

Чисельність і причини її зміни

Незначна. Була численною 10–15.07.1996 р. у Кременському лісництві біля оз. Линева, також у 2002–2003 рр.; масово — 9–15.07.2002 р. у Луганському заповіднику; звичайний в Карпатах (гірські райони Івано-Франківської та Чернівецької обл.). Причини зменшення чисельності: застосування пестицидів для знищення шкідників лісу.

Особливості біології та наукове значення

Дає 1 генерацію на рік. Зимують яйця. Гусінь відроджується в кінці квітня, живе поодиночі,

живиться листям дуба кам'яного та дуба звичайного, каштана їстівного. Розвиток гусені триває приблизно 24 доби. Заляльковується у білих нещільних шовковистих коконах між листям або на стовбурах (у тріщинах кори) дерев у червні — липні. Літ імаго — з третьої декади червня до вересня. Метелики активні вдень близько 10–17 години, рідше зустрічаються присмерком та вночі. Живляться соком, що витікає з пошкоджених стовбурів дерев.

Морфологічні ознаки

Розмах крил — 56–78 мм. Основний фон передніх крил бурувато-сірий з чорними поперечними смугами і плямистою торочкою. Задні крила малиново-червоні з чорною внутрішньою медіальною смугою і плямис-

тою торочкою з сірими та білуватими проміжками (як на передніх крилах).

Режим збереження популяцій та заходи з охорони

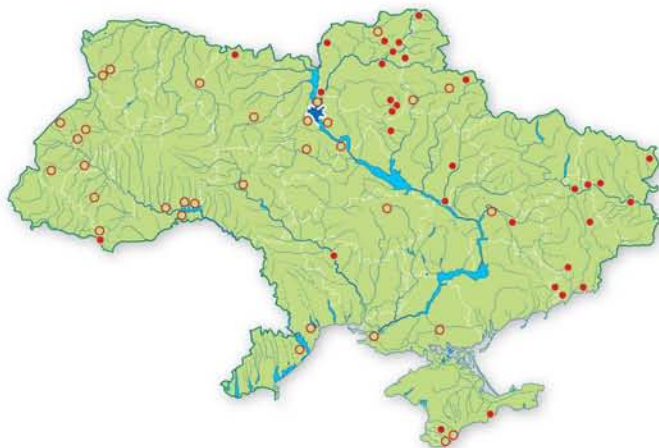
Не здійснювалися. Доцільно обмежити хімічну обробку дібров та парків, зберегти природні ліси.

Розмноження та розведення у спеціально створених умовах

Відомостей немає.

Господарське та комерційне значення

Відомостей немає.

Основні джерела інформації.

Ключко, 1978, 2006; Ключко, Плющ, Шешурак, 2001; Goater, Ronkay, Fibiger, 2003.

Автор: З.Ф. Ключко
Фото: І.Ю. Костюк

КАПТУРНИЦЯ ПИШНА

Cucullia magnifica (Freyer, 1840)

Таксономічна належність

Клас — Комахи (Insecta), ряд — Лускокрили (Lepidoptera), родина — Совки (Noctuidae). Один з 225 видів роду; один з 32 видів роду у фауні України.

Природоохоронний статус виду

Рідкісний.

Ареал виду та його поширення в Україні

Сх. частина Палеарктики — від Поволжя (Сарепта) до Якутії, ареал охоплює степи та схили гір Кавказу, Пд. Уралу, Центральної Азії (Копет-Даг, Тянь-Шань) та Сибіру (Тарбагатай, Джугджур), відоме місцезнаходження в Центральній Європі (Австрія). В Україні зустрічається дуже рідко та локально в степовій та на півдні лісостепової зони на Лівобережжі, в двох пунктах Правобережжя (сmt. Солоне Дніпропетровської обл., м. Одеса) та на о-ві Бірючий.

Чисельність і причини її зміни

Зустрічається дуже рідко. Причини зменшення чисельності: розорювання степів та лук.

Особливості біології та наукове значення

Ксерофільний вид. Дає одну генерацію на рік. Метелики літають з кінця липня до початку вересня, активні присмерком та вночі. Гусінь розвивається на різних видах полину.

Морфологічні ознаки

Розмах крил — 36–44 мм. Основний фон передніх крил сріблясто-білий з жовтуватим та рожевим вилиском, дві ламані поперечні смуги жовто-бурі з чорними лініями. Задні крила та торочка на обох парах крил біла.

Режим збереження популяцій та заходи з охорони

Не здійснювалися. Потрібно вивчити екологічні особливості виду, взяти під охорону від розорювання та надмірного випасу сухі луки та цілинні ділянки степу зі сприятливими умовами для перебування виду.

Розмноження та розведення у спеціально створених умовах

Відомостей немає.

Господарське та комерційне значення

Відомостей немає.

Основні джерела інформації.

Ronka, Ronka, 1994; Ключко, Плющ, Шешурак, 2001; Ключко, 2006.

Автор: З.Ф. Ключко

Фото: І.Ю. Костюк

КАПТУРНИЦЯ БЛИСКУЧА

Cucullia splendida (Stoll, 1782)

Таксономічна належність

Клас — Комахи (Insecta), ряд — Лускокрилі (Lepidoptera), родина — Совки (Noctuidae). Один з 225 видів роду; один з 32 видів роду у фауні України.

Природоохоронний статус виду

Рідкісний.

Ареал виду та його поширення в Україні

Вид поширений локально в Центральній та Сх. Європі (Румунія, Угорщина, пн. сх. європейської частини Росії), від Уралу до Сх. Сибіру, Далекого Сходу, Монголії, гірських систем Гімалаїв та Каракоруму; локально в степах Лівобережної України (Дніпропетровська, Луганська та Херсонська обл.).

Чисельність і причини її зміни

Незначна (поодинокі метелики). Причини зменшення чисельності: розорювання цілинних ділянок степу.

Особливості біології та наукове значення

Ксерофільний вид. Дає 1 генерацію на рік. Метелики літають з середини липня до серпня, активні присмерком та вночі. Гусінь живиться на різних видах полину.

Морфологічні ознаки

Розмах крил — 31–40 мм. Основний фон передніх крил синьо-зелений з металічним відблиском, малюнок відсутній, передній край білий, задній край жовтуватий, оторочка сніжно-біла. Задні крила сіруваті, при основі світліші.

Режим збереження популяцій та заходи з охорони

Не здійснювалися. Можливо, вид охороня-

ється у складі ентомокомплексів у Луганському ПЗ та в БЗ «Асканія-Нова». Слід вивчити екологічні особливості виду, зберегти цілинні ділянки степу.

Розмноження та розведення у спеціально створених умовах

Відомостей немає.

Господарське та комерційне значення

Відомостей немає.

Основні джерела інформації.

Ronkay, Ronkay, 1994; Ключко, Плющ, Шешурак, 2001; Ключко, 2006.

Автор: З.Ф. Ключко
Фото: І.Ю. Костюк